

[Bøgholm.]

tiske kreditter er under den nye ordning blevet afløst af ad hoc-kreditter, dog således, at et givet lån kan fornys, før det udløber. Der er også et andet forhold, som jeg med glæde ser er ændret. Der kan nemlig ikke være tvivl om, at under de nye vilkår vil de private banker, de egentlige forretningsbanker, på en langt stærkere måde end før komme ind i billedet, og det er mit håb, at arbitragen vil komme til at spille en afgørende rolle, således som den har gjort det i årene før den anden verdenskrig.

Jeg kan på mit partis vegne tilsige en velvillig behandling i det kommende udvalg.

Lannung: Også jeg kan på mit partis vegne tiltræde det foreliggende forslag til folketingsbeslutning, og jeg kan som begrundelse i høj grad henholde mig til de udførlige bemærkninger til forslaget og til, hvad der er fremført i den skriftlige fremsættelse.

Det er et hovedargument for os, at det må anses for selvfølgeligt, at Danmark på linje med de øvrige OEEC-lande må tilslutte sig denne valutaoverenskomst i fælles interesse. Det må i denne forbindelse naturligvis også veje tungt, at navnlig Norge og Sverige, Schweiz og Holland allerede har ratificeret.

Det siges i fremsættelsen, at Danmark og en række andre lande på grund af deres ugunstige valutabalace i 1955 fik henstand med indbetaling af bidrag, og at 2 af disse lande nu har givet afkald på denne særstilling under hensyn til deres forbedrede valutabalace. Jeg beder den højtærede statsminister oplyse, om også vi, efter at Danmark har haft en så betydelig valutafremgang, eventuelt agter at give afkald på denne særstilling for vort vedkommende og trods henstanden indbetale vort bidrag, hvilket vil sige op mod 15 mill. dollars.

Hermed skal jeg anbefale forslaget.

J. M. Pedersen: Da mit partis ordfører, det ærede medlem hr. Niels Andersen, ikke kan deltage i mødet i dag, skal jeg kort på retsforbundets vegne anbefale det foreliggende forslag til folketingsbeslutning om ratificering af den europæiske valutaoverenskomst til en velvillig behandling i det kommende udvalg.

Fuglsang: Jeg kan ikke her som ved det foregående forslag på mit partis vegne anbefale denne konvention til ratificering for Danmarks vedkommende. I modsætning til det foregående forslag, der drejede sig om en virkelig international sukkeraftale, er dette forslag ligesom så mange andre mere eller mindre mærkelige produkter, der er kommet fra OEEC, noget, som — fremfor at skabe forudsætninger for et virkeligt internationalt samarbejde — går ud på at danne en snæver statsgruppe i den vestlige halvdel af Europa, altså udtryk for en politik, som i sine konsekvenser fremfor at forene verden er med til at dele denne op.

Jeg kaldte alle disse OEEC-forslag, som vi har været præsenteret for i den sidste tid, for kunstprodukter, og det er de også, for så vidt som de forsøger at dække, måske også bygge bro over, stærke indre modsætninger også Vesteuropas lande imellem.

Kan det f. eks. ikke selv for meget velmenende mennesker virke kunstigt at høre alle de smukke ord om økonomisk samarbejde og forpligtelse til liberalisering, som ledsager dette forslag, når man samtidig tænker på den handelskrig, der reelt skjuler sig bag markedsplanerne, en handelskrig også de 17 lande imellem, som er tilsluttet OEEC. Jeg tænker her bl. a. på fællesmarkedslandene, som gennem fælles ydre toldgrænser søger at afspærre sig udad, og jeg tænker på, hvad vi løbende præsenteres for med hensyn til told- og subsidiepolitik, importforbud og misligholdelse af aftaler fra lande, som er medlemmer af OEEC.

Dertil kommer, at dette snævre økonomiske samarbejde er i strid med — hvad for øvrigt OEECs økonomiske udvalg i sin beretning selv antyder, hvad også FN's økonomiske kommission for Europa antyder — nødvendigheden af øget handel mellem øst og vest. Så kan man stå og tale nok så meget om europæisk skæbnefællesskab; sandheden er, at sådan som verden er i dag, kommer vi nok til at udvide dette begreb, skæbnefællesskab, til at omfatte hele verden, også med hensyn til de valutamæssige områder, som dette forslag behandler.

Endelig en ting til. Alle disse OEEC-love betyder hver for sig mere eller mindre en begrænsning af vor nationale suverænitet